

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214221700
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7214221700.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a členov senátu JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Andrey Galdunovej v právnej veci žalobcu Správcovského bytového družstva IV Košice, so sídlom v Košiciach, Levočská 3, IČO: 00 216 666, zastúpeného JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Fejova 4, proti žalovanej H. E., narodenej XX.XX.XXXX, bývajúcej v L., F. X, zastúpenej JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, v konaní o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26. novembra 2014, č.k. 13C/161/2014-42

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 87,50 Eur a tieto zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu JUDr. Tiborovi Sásfaiovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 26.11.2014 č. k. 13C/161/2014-42 uložil žalovanej povinnosť vypratať 3- izbový družstevný byt č. 30, nachádzajúci sa v bytovom dome na 7. poschodí na Z.. F. X H. L., spolu so všetkými členmi domácnosti a so všetkými osobami, ktoré sa s jej súhlasom alebo vedomím v byte zdržiavajú, a to v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 99,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 167,78 € do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že na základe Rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 15.8.1991 Stavebné bytové družstvo v L., R. XX pridelo svojmu členovi L. E. 3- izbovú jednotku na F. Z. H. L., č. bytu 30 do osobného užívania. Dňa 10.12.1992 L. E. ako člen družstva uzavrel so žalobcom nájomnú zmluvu o prenechaní družstevného bytu do užívania podľa § 685 a 686 OZ. Podľa čl. 3 ods. 1 nájomnej zmluvy vznikol v zmysle ust. § 703-704 OZ žalovanej ako manželke menovaného spoločný nájom bytu.

Rovnako vzal za preukázané, že žalobca listom zo dňa 19.7.2011 vypovedal nájomcom L. E. K. Ž. H. E. nájomnú zmluvu z dôvodu, že hrubo porušovali svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu a stanov družstva, neplatili správnu réžiu, príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv a zálohy na plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako tri mesiace, a to nepretržite. Ku dňu 19.7.2011 menovaní dlhovali na istine a príslušenstve 17.738,55 €. Výpovedná lehota tri mesiace začala plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom im bola výpoveď doručená. Výpoveď bola doručená do vlastných rúk menovaným dňa 27.7.2011, čo bolo preukázané predloženými poštovými doručenkami a túto skutočnosť nepopierali ani samotní nájomcovia. Súd prvého stupňa konštatoval, že uplynutím výpovednej lehoty

(dňom 31.10.2011 - poznámka odvolacieho súdu) žalovanej zanikol nájom uvedeného bytu a odo dňa 1.11.2011 užíva žalovaná byt bez právneho dôvodu.

K námietke žalovanej, že v konaní nebola spolu s otázkou vypratania bytu riešená otázka jej členstva v družstve okresný súd uviedol, že nájom žalovanej v posudzovanom prípade nezanikol v dôsledku zániku členstva v družstve, ako jedného zo spôsobov zániku nájmu družstevného bytu, ale v dôsledku výpovede z nájmu, ktorú jej dal žalobca podľa zákona a platnosť výpovede nebola nájomcami, t.j. ani žalovanou na súde napadnutá.

Z dôvodu, že nájomný pomer skončil výpoveďou podľa § 711 ods. 1 písm. d/ OZ, okresný súd zároveň skúmal, či na strane žalovanej a jej manžela L. E. existovali dôvody, na základe ktorých pri ich preukázaní by mala žalovaná právo na náhradné ubytovanie v zmysle ust. § 712a ods. 3 prvá veta OZ, t.j. existenciu hmotnej núdze v čase doručenia výpovede z nájmu. V konaní mal okresný súd preukázané, že L. E. a ani žalovaná neboli osobami v hmotnej núdzi. Žalovaná sa napokon ani o takéto právo (právo na bytovú náhradu) neuchádzala. Zároveň okresný súd zistil, že nie sú dané ani iné dôvody hodné osobitého zreteľa, na základe ktorých žalovaná ako nájomníčka by mala právo na prístrešie. Preto súd rozhodol o povinnosti žalovanej vypratať predmetný byt spolu s osobami, ktoré sa s ňou v predmetnom byte zdržujú, do 30 dní odo dňa právoplatnosti súdneho rozhodnutia bez priznania akejkoľvek bytovej náhrady. Nezistil ani dôvody pre zamietnutie žaloby v zmysle ust. § 3 OZ.

Po právnom posúdení veci podľa ustanovení § 126 ods. 1, § 710 ods. 1,3, § 711 ods. 1 písm. d/, § 712a ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, a preto jej vyhovel.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku za návrh na vypratanie bytu vo výške 99,50 € a trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vo výške 167,78 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasila s právnym posúdením veci, v zmysle ktorého nájom k bytu zanikol v dôsledku výpovede z nájmu bytu danej jej žalobcom v zmysle ust. § 711 ods. 1 písm. d/ O.s.p.. Namietala, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, pretože žalobca učinil kroky, ktoré smerovali k vylúčeniu žalovanej a jej nebohého manžela z družstva ešte pred doručením výpovede z nájmu. Ak by sa vylúčenie v konaní preukázalo, vylúčením z družstva sa skončil aj ich nájom družstevného bytu (poukázala pritom na ust. § 714 Obč. zák.) a potom by bola výpoveď z nájmu neplatná. Mala za to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil právny titul a dôvod skončenia nájmu, čo následne viedlo i k nesprávnemu rozhodnutiu súdu prvého stupňa v otázke bytovej náhrady, keď nepriznanie bytovej náhrady spájal a opieral o neplatnú výpoveď z nájmu. V otázke bytovej náhrady namietala, že v konaní nebolo vykonané ani náležité dokazovanie, nakoľko súd nevypočul osoby žijúce v spoločnej domácnosti so žalovanou. V súvislosti s uvedeným namietala nesprávnosť výroku napadnutého rozsudku s odôvodnením, že výrok rozsudku „má mať následky“ aj voči osobám, ktoré nie sú účastníkmi tohto konania, čo činí výrok rozsudku nevykonateľným, pretože v exekučnom konaní sa už následne nebude dať zisťovať a dokazovať, či sa nejaká osoba v predmetnom byte zdržiava so súhlasom alebo vedomím žalovanej alebo právne naopak bez jej súhlasu či vedomia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ho považuje len za účelové a nedôvodné. Poukázal predovšetkým na to, že obaja ešte pôvodne žalovaní nespochybnili platnosť výpovede z nájmu, resp. sa nedomáhali v zákonnej lehote vyslovenia neplatnosti tejto výpovede. Povinnosťou žalovanej bolo všetky ňou uvádzané námietky predniesť už v priebehu konania do skončenia dokazovania. K námietke o nevykonateľnosti rozsudku uviedol, že žalovaná užíva byt ako bývalá nájomníčka a od jej práva odvodene má právo v byte bývať jej dcéra, v opačnom prípade, ak by žalovaná stále menila okruh osôb bývajúcich v byte, súd by nikdy nemohol vydať konečné rozhodnutie z dôvodu neustálej zmeny okruhu žalovaných na strane žalovanej. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 87,50 €.

Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že rozhodnutím predsedu P-SBD IV Košice o vylúčení z členstva v družstve č. 3651/2011 zo dňa 13.4.2010, adresovaným žalovanej a č. 3650/2011 zo dňa 13.4.2010,

adresovaným manželovi žalovanej došlo k vylúčeniu žalovanej a jej manžela z členstva v družstve v zmysle čl. 27 ods. 1, písm. b) stanov SBD IV Košice. Konštatovala, že vedľa všeobecných spôsobov zániku nájmu bytu sa v prípade družstevných bytov uplatní osobitný spôsob zániku nájmu, ktorý je viazaný na zánik členstva v družstve; zánikom členstva nájomcu v bytovom družstve zanikne i nájom družstevného bytu, a teda pokiaľ vylúčenie žalovanej a jej manžela z družstva skutočne nastalo, potom sa týmto skončil aj ich nájom družstevného bytu a potom je výpoveď z nájmu, o ktorú prvostupňový súd oprel svoje rozhodnutie o vypratani bytu, neplatná. Namietala, že touto skutočnosťou sa súd prvého stupňa v konaní žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. c/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26.04.2016 o 11,10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.04.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Žalovaná namietala odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t. j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné. Vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil.

Správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o zániku nájmu bytu žalovanej v dôsledku výpovede z nájmu bytu, danej jej žalobcom v zmysle ust. § 711 ods. 1 písm. d/ OZ, a to uplynutím výpovednej lehoty dňom 31.10.2011.

Tento spôsob zániku nájmu nie je viazaný na zánik členstva nájomcu bytu v družstve, a preto bez právneho významu je otázka (ne)ukončenia členského vzťahu žalovanej k žalobcovi.

Občiansky zákonník aj v prípade zániku nájmu družstevného bytu upravuje viacero spôsobov skončenia nájmu a zánik nájmu bytu v dôsledku zániku členstva v zmysle § 714 OZ je len jedným z možných spôsobov skončenia nájmu. Ostatné spôsoby zániku nájmu nie sú viazané na zánik členstva, ako to bolo aj v prejednávanej veci, kedy ku skončeniu nájmu došlo v dôsledku platnej výpovede z nájmu bytu (uplynutím výpovednej lehoty). Nebolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa zisťovať, či došlo k zániku členstva žalovanej a ani žalovaná sama až do rozhodnutia súdu prvého stupňa takúto skutočnosť netvrdila.

Po zániku nájmu bytu nedošlo k uzavretiu novej nájomnej zmluvy medzi účastníkmi (táto skutočnosť ani v konaní tvrdená nebola), preto od 01.11.2011 až doposiaľ žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu, čím neoprávnene zasahuje do vlastníckych práv žalobcu a žalobca sa teda dôvodne domáha ochrany svojich vlastníckych práv žalobou o vypratanie bytu.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa právne posudzoval otázku zániku nájmu bytu žalovanej v zmysle ust. § 710 ods. 1,3 OZ v spojení s ust. § 711 ods. 1 písm. d/ a § 712a ods. 3 OZ, vec správne právne posúdil, keďže tvrdeným dôvodom zániku nájmu bola výpoveď z nájmu a nie zánik členstva žalovanej v bytovom družstve a na to nadväzujúci zánik nájmu bytu, preto odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. naplnený nie je.

Vyššie uvedený záver súdu vychádza z riadne zisteného skutkového stavu. V konaní neboli predložené a v súdnom spise sa nenachádzajú žiadne listiny, preukazujúce snahu žalobcu pred daním výpovede z nájmu vylúčiť žalovanú a jej neb. manžela z členstva v družstve, ako to prezentuje žalovaná v odvolaní.

V konaní boli vykonané všetky účastníkmi navrhnuté dôkazy a na všetky nimi tvrdené skutočnosti. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba.

Žalovaná sa v konaní pred súdom prvého stupňa nebránila tým, že došlo k zániku jej členstva a na takúto obranu ani neoznačila a nepredložila žiadne dôkazy, hoci bola poučená podľa § 120 ods. 3 O.s.p.. Práve naopak tvrdila, že „nebolo preukázané ukončenie členského vzťahu“. Nemožno preto súdu prvého stupňa vytýkať nedostatočné zistenie skutkového stavu. Z týchto dôvodov nebol naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Tvrdenie o zániku členstva (o vylúčení z členstva) v družstve žalovaná prvýkrát uvádza až v odvolaní a vo vyjadrení zo dňa 19.06.2015 a označuje na preukázanie tohto tvrdenia dôkazy, ktoré sa v spise ani nenachádzajú, lebo ich do rozhodnutia súdu prvého stupňa ani nepredložila (ani v odvolacom konaní - poznámka odvolacieho súdu).

Nové skutočnosti a dôkazy sú spôsobilým odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 205a ods. 1 O.s.p., len ak sa a) týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V prejednáwanej veci žalovaná nepreukázala splnenie podmienok v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, preto odvolací súd na tieto nové skutočnosti a dôkazy nemohol prihliadať. Žalovaná navyše ani neuplatnila odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p., pričom odvolací súd je viazaný rozsahom podaného odvolania, ako aj odvolacími dôvodmi v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p..

Na tomto mieste však odvolací súd zdôrazňuje, že otázku (ne)platnosti výpovede z nájmu nemôže súd (ani odvolací) skúmať ako predbežnú otázku. Pokiaľ sa žalovaná nedomáhala určenia neplatnosti výpovede v zákonom určenej prekluzívnej lehote, platí, že výpoveď z nájmu bytu je platná a touto otázkou sa nemôže súd opätovne zaoberať v inom súdnom konaní.

Argumentáciu žalovanej v odvolaní o zániku nájmu bytu v dôsledku zániku členstva a dožadovanie sa právneho posúdenia veci podľa § 714 OZ považuje odvolací súd za účelové v snahe získať bytovú náhradu vo forme primeraného náhradného bytu.

Rovnako aj odvolacia námietka žalovanej, týkajúca sa nedostatočne vykonaného dokazovania ohľadne výsluchu osôb, ktoré žijú v spoločnej domácnosti so žalovanou, nie je dôvodná. Dôvody výpovede z nájmu v konaní neboli sporné a v nadväznosti na tieto dôvody správne súd prvého stupňa postupoval aplikujúc ust. § 712a ods. 3 OZ pri posúdení otázky bytovej náhrady. Súd prvého stupňa v tomto smere z úradnej moci vykonal všetky šetrenia potrebné na zistenie, či v čase ukončenia nájomného pomeru boli nájomcovia v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov. Výpoveď osôb, ktoré žijú v spoločnej domácnosti so žalovanou, preto nemá vplyv na výsledok zistený z týchto šetrení a nedokázala by zvrátiť výsledok rozhodnutia súdu ohľadne bytovej náhrady.

Nedôvodná je aj odvolacia námietka žalovanej ohľadne nevykonateľnosti výroku rozsudku. Rozsudok súdu prvého stupňa je podľa názoru odvolacieho súdu vykonateľný, nakoľko označenie nájomcu, s ktorým bola uzatvorená nájomná zmluva, vyplýva zo záhlavia rozhodnutia súdu. Čo sa týka okruhu osôb žijúcich v spoločnej domácnosti so žalovanou (s jej súhlasom alebo vedomím), tento by mal byť totožný s okruhom osôb vyplývajúcim z nájomnej zmluvy (čl. 3 bod 2 nájomnej zmluvy). Je však evidentné, že tento okruh osôb nie je totožný, nakoľko z nájomnej zmluvy nevyplýva, že spolu s členom družstva (žalovanou) v byte býva aj p. B. D.. Preto vymedzenie osôb, ktorým je uložená povinnosť byť vypratať spolu s nájomkyňou vymedzením okruhu tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, pokrýva aktuálny stav osôb žijúcich v danom čase (uloženia a splnenia povinnosti) v predmetnom byte a je zodpovedajúci dlhodobu ustálenej súdnej praxi.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej, pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej vyhláška), t. j. z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 64,53 eur a z režijného paušálu 8,39 eur, zvýšené o DPH (podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky), spolu 87,50 eur.

V zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaná povinná zaplatiť trovy odvolacieho konania právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Tiborovi Sásfaiovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.